

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/378/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713213821
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713213821.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe 3, K červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, IČO: 264 29 705, v zastúpení právne - Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni - W. G., bytom Y. P. č. XXX, XXX XX P., o zaplatenie zmenkovej sumy 327,60 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/233/2013-84 zo dňa 3.9.2014 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie návrhu o zmenkový úrok vo výške 0,19% denne zo sumy 848 eur od 25.10.2009 do 21.2.2010, zo sumy 782 eur od 22.2.2010 do 15.4.2010, zo sumy 716 eur od 16.4.2010 do 18.5.2010, zo sumy 655,60 eur od 19.5.2010 do 19.5.2010, zo sumy 589,60 eur od 20.5.2010 do 14.7.2010, zo sumy 523,60 eur od 15.7.2010 do 23.9.2010, zo sumy 457,60 eur od 24.9.2010 do 20.3.2011, zo sumy 447,60 eur od 21.3.2011 do 19.4.2011, zo sumy 437,60 eur od 20.4.2011 do 15.5.2011, zo sumy 427,60 eur od 16.5.2011 do 8.8.2012, zo sumy 327,60 eur od 9.8.2012 do zaplatenia, v tomto rozsahu rozsudok v časti výroku, v ktorom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol **z r u š u j e** a konanie o návrhu navrhovateľa v tejto zrušenej časti **z a s t a v u j e**.

P o t v r d z u j e rozsudok vo zvyšnej časti zamietnutia návrhu a v súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ od odporkyne domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 327,60 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 848,- eur od 25.10.2009 do 21.2.2010 čo predstavuje sumu 254,40 eur, zo sumy 782,00 eur od 22.2.2010 do 15.4.2010 čo predstavuje sumu 103,62 eur, zo sumy 716,- eur od 16.4.2010 do 18.5.2010 čo predstavuje sumu 59,07 eur, zo sumy 655,60 eur od 19.5.2010 do 19.5.2010 čo predstavuje sumu 1,64 eur, zo sumy 589,60 eur od 20.5.2010 do 14.7.2010 čo predstavuje sumu 82,54 eur, zo sumy 523,60 eur od 15.7.2010 do 23.9.2010 čo predstavuje sumu 92,94 eur, zo sumy 457,60 eur od 24.9.2010 do 20.3.2011 čo predstavuje sumu 203,63 eur, zo sumy 447,60 eur od 21.3.2011 do 19.4.2011 čo predstavuje sumu 33,57 eur, zo sumy 437,60 eur od 20.4.2011 do 15.5.2011 čo predstavuje sumu 28,44 eur, zo sumy 427,60 eur od 16.5.2011 do 8.8.2012 čo predstavuje sumu 482,12 eur, zo sumy 327,60 eur od 9.8.2012 do zaplatenia a 6% úrok zo zmenkovej sumy 848,- eur od 8.1.2010 do 21.2.2010 čo predstavuje sumu 6,29 eur, zo sumy 782,- eur od 22.2.2010 do 15.4.2010 čo predstavuje sumu 6,83 eur, zo sumy 716,- eur od 16.4.2010 do 18.5.2010 čo predstavuje sumu 3,89 eur, zo sumy 655,60 eur od 19.5.2010 do 19.5.2010 čo predstavuje sumu 0,11 eur, zo sumy 589,60 eur od 20.5.2010 do 14.7.2010 čo predstavuje 5,44 eur, zo sumy 523,60 od 15.7.2010 do 23.9.2010 čo predstavuje sumu 6,13 eur, zo sumy 457,60 eur

od 24.9.2010 do 20.3.2011 čo predstavuje sumu 13,43 eur, zo sumy 447,60 od 21.3.2011 do 19.4.2011 čo predstavuje sumu 2,21 eur, zo sumy 437,60 eur od 20.4.2011 do 15.5.2011 čo predstavuje sumu 1,88 eur, zo sumy 427,60 eur od 16.5.2011 do 8.8.2012 čo predstavuje sumu 31,79 eur, zo sumy 327,60 eur od 9.8.2012 do zaplataenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 2,83 eur a náhradu trov konania.

Nárok na peňažné plnenie uplatnil navrhovateľ voči odporkyňi postupom podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) 861/2007/ES z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ďalej len („Nariadenie“). Návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že v postavení indosatár je nadobúdateľom všetkých práv z pripojenej zmenky vystavenej odporkyňou dňa 7.4.2009 na zmenkovú sumu 848 eur. Ide o indosovanú zmenku, ktorá má charakter vistazmenky, opatrená doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená 7.4.2009, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporkyne zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa aj zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 25.10.2009. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplataeniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil iba 520,40 eur na zmenkovú sumu, na úroky neuhradil žiadnu sumu.

Okresný súd postupujúc podľa článku 5 ods. 2, 3 Nariadenia 861/2007/ES doručoval odporkyňi kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným „C“ tlačivom na odpoveď. Odporkyňa zásielku súdu prevzala do vlastných rúk dňa 26.11.2013 a už 28.11.2013 doručila vyplnené tlačivo na odpoveď na Okresný súd Martin, z jej odpovede vyplynulo, že pohľadávku uznáva len čiastočne, tvrdila, že pôžičku zaplatila (pripojila i ústrižky poštových poukážok), uvedenými listinami preukazovala zaplataenie sumy v celkovej výške 839 eur. Z obsahu uvedených listín vyplynulo, že tie sa dotýkajú splácania dlhu, ktorý jej vznikol z úverovej zmluvy s číslom totožnej, ako sa uvádza na zmenke, ktorú vystavila odporkyňa dňa 7.4.2009.

Okresný súd vykonaným dokazovaním (oboznámil sa s originálom zmenky, vypočul odporkyňu, kópiou úverovej zmluvy č. 5331932 od spoločnosti Pohotovosť s.r.o.) zistil, že obchodná spoločnosť Pohotovosť s.r.o., so sídlom v Bratislave v postavení veriteľa uzavreli s odporkyňou zmluvu o úvere č. 5331932, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyňi ako dlžníkovi úver v sume 400 eur (12.050,40 Sk) a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 392 eur (11.809,39 Sk), čiže celkom zaplatiť sumu 792 eur v 12 mesačných splátkach po 66 eur počnúc 20.4.2009. Zmluva bola podpísaná dňa 7.4.2009, jej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré obsahovali aj dohodu o zmenke, a to v článku 7 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, pod názvom „Dohoda o vyplnení zmenky“. Z tejto dohody pre súd vyplynulo, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka (odporkyne) ako vystaviteľa zmenky (ďalej len remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatným okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Po stotožnení fotokópie zmenky s jej originálom súd konštatoval, že zmenka bola vystavená dňa 7.4.2009 odporkyňou s tým, že „zaplatím na túto zmenku pri predložení na rad: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zmenkovú sumu 848 eur a zmenkový úrok 0,25% denne od 30.8.2009, pričom zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka obsahuje zmenkovú sumu 848 eur a dátum začiatku úročenia 25.10.2009, pričom na jej okraji je uvedený aj údaj - číslo zmluvy 5331932. Je opatrená menom a priezviskom, ako aj adresou a rodným číslom vystaviteľa, a ako bolo nepochybne zistené vlastnoručným podpisom vystaviteľa, teda odporkyne.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že dňa 7.4.2009 uzavrela obchodná spoločnosť Pohotovosť s.r.o., so sídlom v Bratislave, s odporkyňou úverovú zmluvu, na základe ktorej odporkyňa poskytla klasický spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahovali ustanovenia vtedy platného Zákona o spotrebiteľských

úveroch č. 258/2001 Z.z. Ani skutočnosť, že pri vyplnení úverovej zmluvy bolo pracovníkom veriteľa obchodnej spoločnosti Pohotovosť doplnené do klasickej formulárovej zmluvy, že úver je poskytovaný odporkyni za účelom výkonu povolania, neznamená, že by poskytnutý úver nespadal pod právnu úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže odporkyňa bola klasickým spotrebiteľom, dôchodkyňou, ktorá pri uzatváraní úverovej zmluvy predložila i rozhodnutie o dôchodku. Veriteľovi bolo teda zrejmé, že úver je poskytovaný odporkyni ako spotrebiteľke, fyzickej osobe na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Uvedením účelu poskytnutia úveru na výkon povolania sa veriteľ, obchodná spoločnosť Pohotovosť s. r. o., so sídlom v Bratislave snažila obísť právny režim Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.

Súd dospel k presvedčeniu, že nárok uplatňovaný navrhovateľom v konkrétnej súdnej veci, je nutné posudzovať ako nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Následne potom prihliadol na požiadavku zákona vyjadrenú v § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z.z., v zmysle ktorej obligatórnou náležitosťou zmluvy je ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa § 4 ods. 2 písm. k/ zmluva musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; a ďalšie náležitosti. Spotrebiteľská zmluva uzatvorená dňa 7.4.2009 však tieto obligatórne náležitosti neobsahovala. Podľa § 4 ods. 3 uvádzanej právnej normy, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Preto súd uzavrel, že v konaní posudzovaná úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v nej sa neuvádzala ročná percentuálna miera nákladov, táto skutočnosť spôsobila, že poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľovi - obchodnej spoločnosti Pohotovosť, ktorá bola remitentom zmenky vznikol z úverovej zmluvy nárok na vrátenie úveru iba v sume 400 eur bez dohodnutého poplatku v sume 392 eur. Vzhľadom na skutočnosti uvádzané v zmenke je zrejmé, že remitent vyplnil blanco zmenku dňa 25.10.2009 na zmenkovú sumu 848 eur, čo podľa jeho presvedčenia mala byť suma, ktorú mu odporkyňa dlhovala k tomuto dňu. V skutočnosti však dlh odporkyne, vzhľadom na aplikované ustanovenia spotrebiteľsko-právnej úpravy bol tvorený len úverovou istinou 400 eur a prípadnými úrokmi z omeškania, avšak len v zákonom stanovenej sadzbe. Ak veriteľ a remitent zmenky - obchodná spoločnosť Pohotovosť s.r.o., so sídlom v Bratislave vyplnila zmenkovú sumu vo výške 848 eur, postupovala nad limit stanovený v § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Spotrebiteľské právo platné v apríli 2009 na území Slovenskej republiky akceptovalo inštitút zmenky, ako zabezpečovací inštitút. Úmyslom zákonodarcu však nebolo zhoršiť postavenie spotrebiteľa v prípade indosovanej zmenky, prípadne umožniť remitentovi, ako prvému majiteľovi zmenky zneužiť jej inštitút na obchádzanie spotrebiteľského práva pri uplatňovaní nárokov zo zmenky, nakoľko z judikatúry Európskeho súdneho dvora opakovane zaznieva povinnosť orgánov členských štátov Európskej únie ex offio skúmať nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva. Súd odkazuje na článok 6 a 7 Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorých členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa nekalé podmienky neuplatňovali v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcu alebo dodávateľa a ak sa napriek tomu takéto podmienky uplatnia, nemajú viazať spotrebiteľa, nemajú byť záväzné pre spotrebiteľa.

Ustanovenie § 17 novely Zákona o spotrebiteľských úveroch, ide o zákon č. 129/2010 zakazuje veriteľom zabezpečiť spotrebiteľské úvery zmenkou. Avšak už aj ustanovenie § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. podľa názoru súdu spochybnilo abstraktný charakter zmenky, pretože v prípade sporu o platnosť zmenky z dôvodu porušenia ustanovenia § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. bolo potrebné, aby súd mohol hodnotiť pôvodnú úverovú zmluvu a posúdiť, či ide vôbec o spotrebiteľskú zmluvu a či zmenková suma rešpektuje limity uvedené v príslušnom právnom predpise a dokonca aj v takej situácii, keď zmenka medzičasom zmenila majiteľa.

V konaní bolo nesporné, že vlastná zmenka odporkyne, ktorá bola pripojená do súdneho spisu obsahovala náležitosti predpokladané ustanovením § 75 Zákona zmenkového a šekového, obsahovala aj náležitosti, ktoré mohol majiteľ zmenky žiadať v zmysle § 48 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového, avšak k výške týchto nárokov mal súd vzhľadom na vyššie uvedené zásadné pripomienky. Prioritne prihliadal na námietky odporkyne vyslovené už v žalobnej odpovedi, že dlh, ktorý mala pôvodne voči obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave zanikol zaplatením. Zo samotnej žaloby vyplýva, že odporkyňa po predložení zmenky k zaplateniu indosantom, zaplatila celkovú sumu 520,40

eur, čo našlo odraz aj v uplatňovaných úrokoch, keď navrhovateľ uplatňoval už len z pôvodnej zmenkovej sumy 848 eur sumu 327,60 eur so zmenkovým úrokom a zákonným úrokom od 9.8.2012, teda bolo nesporné, že suma 520,40 eur bola odporkyňou zaplatená do 8.8.2012 a až po tomto momente došlo k indosovaniu zmenky. Keďže primárny právny vzťah sa viazal ku klasickej zmluve o spotrebiteľskom úvere a tento úver bol vyhodnotený za bezúročný a bez poplatkov, mohla odporkyňa ku dňu 25.10.2009 dlhovať len nesplatenú istinu úveru, to znamená 400 eur, prípadne úroky z omeškania a zmluvné pokuty v primeranej výške. Dňa 25.10.2009 bola totiž vyplnená remitentom blanco zmenka, vystavená odporkyňou dňa 7.4.2009 a podľa dohody o vyplnení tejto zmenky mohol byť k tomuto dňu, teda ku 25.10.2009 zročný celý dlh odporkyne voči obchodnej spoločnosti Pohotovosť. Navyše odporkyňa vystavila zmenku, kde na jej tlačive v predtlačenej podobe bol uvedený zmenkový úrok vo výške 0,25% denne, čo je v prepočte 91,25% ročne. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter primárneho právneho vzťahu aj dohoda o vyplnení zmenky a požadovanie takýchto úrokov v čase vystavenia zmenky, keď dojednané úroky v ročnom prepočte niekoľkonásobne prevyšovali úroky požadované bankami na území Slovenskej republiky, je nárokom, ktorý podľa názoru okresného súdu odporuje dobrým mravom a takéto dojednanie podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatné a z takéhoto neplatného dojednania nemožno majiteľovi zmenky priznať nárok za žiadnych okolností.

Súd zhrnul, že dňa 29.10.2009 keď remitent vyplnil blanco zmenku vystavenú odporkyňou dňa 7.4.2009, mohol do nej vzhľadom na uvedené vyplniť len zmenkovú sumu zodpovedajúcu istine poskytnutého úveru bez poplatkov a úrokov, teda v sume 400 eur. Zmenkový úrok 0,25% denne požadovaný od 25.10.2009 dohodnutý medzi vystaviteľom zmenky, teda odporkyňou a remitentom v samotnej zmenke je odporujúci dobrým mravom a dohoda o ňom v zmenke je neplatná. Navrhovateľ mal možnosť návrhom uplatňovať aj zákonný 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy, ktorý predpokladá ustanovenie § 48 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového odo dňa zročnosti zmenky, to znamená jej predloženia, čo bolo vzhľadom na úročenie, dňa 8.1.2010. Aj v prípade, že by odporkyňa bola v omeškani s úhradou celej sumy 400 eur až do momentu vyhlásenia rozsudku, teda od 8.1.2010 do 3.9.2014 a mala by zaplatiť 6% úrok zo zmenkovej sumy, nebol by úrok v prepočte za plný rok omeškania od roku 2010 do roku 2014 vyšší ako 24 eur (6% zo sumy 400 eur) čo by spolu za 5 rokov, ktorý by odporkyňa bola v omeškani s celou sumou 400 eur predstavoval len sumu 120 eur. Ako však vyplynulo zo samotnej žaloby, odporkyňa pred indosovaním zmenky zaplatila do 8.8.2012 sumu 520,40 eur a dokonca pôvodnému veriteľovi a remitentovi zmenky zaplatila celkovo do spísania jeho odpovede súdu sumu 794,40 eur. Znamená to, že odporkyňa svoj dlh z dotknutej úverovej zmluvy v celom rozsahu splnila, zaplatila remitentovi a indosantovi ešte pred indosovaním zmenky sumu 520,40 eur a je neprípustné, aby navrhovateľ ako indosatár proti nej požadoval na základe zmenky sumy uvedené v žalobnom návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., odporkyňa - úspešná procesná strana náhradu trov konania od navrhovateľa - neúspešného účastníka nepožadovala a preto jej súd, hoc bola úspešnou účastníčkou konania, od navrhovateľa náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, domáhal sa zmeny, v rámci tejto zmeny žiadal návrhu vyhovieť v celom rozsahu, uplatnil si aj náhradu trov konania. Argumentoval najmä tým, že predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Z.b. (zákon zmenkový a šekový). Dokázal, že má právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. On nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky. On je vlastníkom cenného papiera (mal len zmenku) ktorý nadobudol na základe indosamentu. Žiadne iné informácie, či dokumenty on k zmenke nemá. Predpokladom vydania rozsudku v súdnej veci podľa odvolateľa bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo jeho právo. Odporkyňa mohla na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd nie je legitimovaný na to, aby podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporcu. Ak tak učinil, porušil princíp kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu odporcu a bez legitímneho podnetu na ťarchu navrhovateľa vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter odporcu ako spotrebiteľa. Ide o postup neprijateľný, neakceptovateľný, predstavujúci výrazný zásah do práv na spravodlivý súdny proces garantované v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odvolateľ zvýraznil, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je samostatný, abstraktný záväzok neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa s aplikáciou súvisiacich ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Vec posudzoval akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo je podľa odvolateľa neprípustné. Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. síce vyplýva, kto je odporca (povinný) zo zmenky, môže vznášať (robiť) proti zmenkovému nároku určité námietky, je však na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal, dôkazné bremeno spočíva na odporcovi (povinnom) a nie na navrhovateľovi (oprávnenom). Pokiaľ povinný dôkazné bremeno neunesie, bude nútený podľa zmenky plniť. Pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena z odporcu (povinného) na navrhovateľa (oprávneného). Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči navrhovateľovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany odporcu. Prvostupňový súd uplatnený nárok zo zmenky vyhodnotil ako zjavne neopodstatnený a pohľadávku hodnotil za neprípustnú. Jeho záver však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré nikto v konaní nevzniesol a ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. V konaní nikto ani netvrdil, že odporkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver, teda nie úver v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou. Napriek tejto skutočnosti súd pri rozhodovaní z toho vychádzal. Ide o rozhodnutie prekvapivé, predstavujúce odňatie mu možnosti konať pred súdom.

Odvolateľ cituje vo svojom odvolaní aj závery uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013 vydané v skutkovo a právne zhodnej veci, v ktorom bola konštatovaná opodstatnenosť jeho nároku uplatňovaného z obdobného právneho vzťahu. Obhajuje sa aj závermi uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici prijaté v rozhodnutí 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013 vydané v skutkovo a v právne zhodnej veci, podľa týchto záverov posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, keby odporca ako spotrebiteľ vzniesol voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jeho škodu, alebo ak by bola relevantná kauzálna námietka týkajúca sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky, čo by však musel v konaní aj preukázať. Odvolateľ zvýraznil charakter zmenky, zmenkových záväzkov, splatnosť zmenky, vychádzal zo súvisiacich ustanovení zákona zmenkového a šekového.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložila.

V štádiu vedeného odvolacieho konania doručil dňa 21.12.2015 navrhovateľ čiastočné späťvzatie návrhu - o zmenkový úrok vo výške 0,19% denne (pôvodne uplatnený vo výške 0,25% denne) a po tomto procesnom úkone zotrval na návrhu v prevyšujúcej časti zmenkového úroku, t.j. vo výške 0,06% denne z konkrétne vyšpecifikovaných dielčích súm, v tejto časti žiadal, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel. Dodal, že ostatné časti návrhu a petitu ponecháva bezo zmeny a žiada vo zvyšku vyhovieť. Čiastočné späťvzatie návrhu v časti zamietajúceho výroku zdôvodňuje odvolateľ zosúladením svojho postupu s názorom Najvyššieho súdu SR vyjadrenom v stanovisku č. 93 zo dňa 20.10.2015.

Krajský súd postupom podľa § 208 O.s.p. vyzval odporkyňu na zaujatie stanoviska k procesnému úkonu navrhovateľa (čiastočné späťvzatie návrhu). Odporkyňa na písomnú výzvu odvolacieho súdu reagovala, súhlasila s čiastočným späťvzatím návrhu. Za tejto situácie krajský súd uzavrel, že sú dané dôvody pre pripustenie čiastočného späťvzatia návrhu podľa § 208 druhá veta O.s.p., následne, v rozsahu pripustenej časti späťvzatia návrhu rozsudok zrušil a v rozsahu tohto zrušenia konanie zastavil. V ďalšom štádiu predmetom rozhodovania bola zvyšná časť odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu i z dôvodov daných v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti ako aj súvisiacom výroku o náhrade konania prvostupňového konania potvrdil pre vecnú správnosť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v posudzovanej veci okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p., a z vykonaného dokazovania vyvodil aj správny právny záver. Písomné odôvodnenie rozhodnutia je vyargumentované rozsiahlo, podrobne. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia dáva účastníkom konania relevantné

odpovede ako uplatnený nárok navrhovateľa vyhodnotil, podľa ktorých právnych predpisov pri zamietnutí jeho návrhu postupoval, prečo z akých dôvodov jeho návrh zamietol. Súd právnu vec účastníkov posúdil podľa relevantnej právnej normy, zohľadnil špecifiká riešenej problematiky a prípad uzavrel správne. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, považuje však za svoju povinnosť zaujať stanovisko k zásadným odvolacím argumentáciám, v záujme aj zvýraznenia vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu.

Pre vedené konanie je charakteristické špecifikum, že: 1/ návrh uplatňuje navrhovateľ podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. - 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, 2/ navrhovateľ uplatňuje právo zo zmenky podľa zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. 3/ podľa výsledkov dokazovania nárok zo zmenky sa viaže k primárnemu právnemu vzťahu - tento bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere - ide o vzťah, na ktorého sa vzťahuje režim úpravy podľa zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v aplikácii s hmotnoprávnymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka o nekalých podmienkach v spotrebiteľskej zmluve (§ 52 i nasl.).

Neobstojí odvolacia argumentácia odvolateľa, že by súd nedisponoval kauzálnymi námietkami, resp. inými námietkami zo strany žalovanej voči uplatnenému nároku. Naopak, odporkyňa sa voči uplatnenému nároku bránila, potvrdila, resp. preukázala, že nárok sa viaže k zmluve o spotrebiteľskom úvere, bola v štádiu dôkazného konania aktívna, predkladala listinné dôkazy, z ktorých okresný súd spoľahlivo zistil, že svoje povinnosti zo zmluvy o úvere odporkyňa v celom rozsahu ku dňu vystavenia zmenky splnila.

Náležitý bol postup súdu prvého stupňa, keď primárny právny vzťah - zmluvu o úvere podrobil ex offo prieskumu, či obsahové náležitosti zmluvy o úvere sú/ nie sú v súlade s požiadavkami ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. Závery súdu prvého stupňa, ktorým konštatoval, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov pre chýbajúce obligatórne náležitosti (pre chýbajúcu výšku RPNM v zmluve) majú svoj právny, vecný a zákonný rozmer. Za tejto situácie potom následnou povinnosťou odporkyne (dlžníka) zmluvy o úvere bolo vrátiť navrhovateľovi jedine sumu úverovej istiny. Vykonané dokazovanie preukázalo, že odporkyňa túto svoju povinnosť voči navrhovateľovi splnila, preukázala v dôkaznej fáze konania, že voči navrhovateľovi titulom zmluvy o úvere nedlhuje a nároky navrhovateľa uplatnené z predloženej zmenky sú nedôvodné a neopodstatnené.

Vecné závery súdu prvého stupňa prijaté v súdnej veci v celom rozsahu korešpondujú so spoločným stanoviskom občianskoprávneho kolégia a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 93 zo dňa 20. októbra 2015 prijaté v riešení obdobnej právnej problematiky, na závery tohto spoločného stanoviska krajský súd odkazuje, poukazuje a je presvedčený o tom, že závery uvedeného stanoviska sú navrhovateľovi (zastúpený právnym zástupcom znalým práva) sú veľmi dobre známe.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozsudok súdu prvého stupňa je plne v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na horeuvedené krajský súd konštatuje v celom rozsahu vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa a nedôvodnosť podaného odvolania.

Podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. účastníkom (žiadnemu z nich) trovy odvolacieho konania priznané neboli, navrhovateľ v štádiu odvolacieho konania úspešný nebol, úspešnou procesnou stranou bola odporkyňa, ktorá si náhradu týchto trov neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by jej boli vznikli nejaké trovy v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e**